

Vapauteen kateudesta

Ps. 73:1-6,11-18, 21-28

1. Aasafin psalmi. Todellakin, Jumala on hyvä Israelille, niille, joilla on puhdas sydän.
2. Mutta minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni olivat liukastua,
3. sillä minä kadehdin ylvästelijöitä, kun näin jumalattomien menestyvän.
4. He ovat vapaita vaivoista kuolemaansa asti, heidän ruumiinsa on terve.
5. Eivät he ole osallisia kuolevaisten raadannasta, eikä heitä vaivata niin kuin muita ihmisiä.
6. Siksi ylpeys on heillä kaulakoristeena, väkivalta on puku, joka verhoaa heidät.

11. Jumalattomat sanovat: "Kuinka Jumala sen tietäisi, onko Korkeimmalla tietoa?"
12. Katso näitä jumalattomia: he elävät ainaisessa rauhassa ja lisäävät rikkauttaan.
13. Aivan turhaan olen puhdistanut sydämeni ja pessyt käteni viattomuudessa,
14. sillä minua vaivataan kaiken päivää ja saan kuritusta joka aamu.
15. Jos olisin sanonut: noin minäkin puhun, olisin pettänyt lastesi suvun.
16. Minä mietin ymmärtääkseni tämän, mutta se oli minusta kovin vaikeaa,

17. kunnes pääsin sisälle Jumalan pyhyysiin ja käsitin, mikä heidän loppunsa on.
18. Todellakin, sinä panet heidät liukkaalle, syökset heidät perikatoon.

21. Kun sydämeni katkeroitui ja sisimpääni pisti,
22. silloin minä olin älytön enkä ymmärtänyt mitään, olin edessäsi kuin nauta.
23. Kuitenkin minä pysyn aina sinun luonasi, sinä pidät kiinni oikeasta kädestäni.
24. Sinä johdatat minua neuvosi mukaan ja otat minut viimein kunniaan.
25. Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet kanssani, en kaipaa mitään maan päältä.
26. Ruumiini ja sieluni ovat riutuneet, mutta Jumala on sydämeni kallio ja ikuinen osani.
27. Sillä katso, ne, jotka ovat sinusta kaukana, hukkuvat. Sinä tuhoat kaikki, jotka hauraudessa luopuvat sinusta.
28. Mutta minun onneni on olla lähellä Jumalaa, minä panen turvani Herraan Jumalaan, kertoakseni kaikista sinun töistäsi.

Oletko vapaa kateudesta?

Vaivaako sinua kateus? Kun olet huomannut kateuden hapattavan mielesi ja riistävän sinulta ilon, miten olet selvinnyt sen kanssa eteenpäin? Miten kateus tuhoaa elämää? Miten uskova voi päästä vapaaksi kateuden vallasta?

Kateus ja ihmissuhteet

Eräs rouva kertoi, miten työpaikan ihmissuhteet olivat uudenvuoden jälkeen muuttuneet yllättävän viileiksi häntä kohtaan. Talvilomalta palattuaan hän antoi suklaata työtovereilleen, mutta kukaan ei ollut syönyt sitä. Hänen pienistäkin virheistä alkoi esiintyä takanapäin pahan puhumista ja hänet jätettiin ulos yhteisistä asioista.

Työpaikalla kuin työpaikalla tuntuu olevan aina joku tai jotkut – riippumatta heidän asemastaan yhteisössä, jotka joutuvat toisten hampaisiin tai syrjityksi. Ihmisille on tarve löytää edes joku, jonka yläpuolelle he voivat asettua. Jokaisen ihmisen syntisestä luonnosta löytyy syrjijä.

Mikä sitten aiheutti ilmapiirin muutoksen rouvan työpaikalla? Syy oli se, että jouluna hänen miehensä oli ostanut vaimolleen 6000 euron hintaisen minkkiturkin, mistä rouva oli vilpittömän iloinen ja onnellinen. Eikä hän tietenkään malttanut olla kertomatta sitä työtovereilleen.

Ulos kääntyvä kateus

Ihmiset osaavat yllättävän hyvin osoittaa myötätuntoa, kun jollekulle tapahtuu jotain pahaa, mutta jos jollekin tapahtuu jotain todella hyvää, ympäristön ihmiset muuttuvatkin usein kylmäkiskoisiksi eivätkä kykene yhtymään iloon. Muistan kuinka iloitsin, kun seurakunnassamme kastettiin kaksi uutta jäsentä. Mutta kun kuulin, että naapuriseurakunnassa kastettiin kolme, mieleni menikin mustaksi.

Syy näihin reaktioihin on tietenkin kateus. Sen taustalla on itsekkyyys, joka himoitsee itselleen kaikkea mahdollista. Usein kun kateus ei saavuta sitä, mitä se himoitsee, se muuttuukin vihaksi ja jopa tuhoavaksi toiminnaksi. Näemme sen jo pikku lapsissa, jotka rikkovat toisen tekemän hiekkakakun, kun oma ei oikein onnistu. Kateus vakuuttaa kantajalleen, että muilla ei ole oikeutta saada sellaista, mitä ei minulle anneta. Vihaksi muuttunut kateus voi suuntautua ulospäin niin kuin monissa vallankumouksissa ja poliittisissa liikkeissä. Se voi toisaalta motivoida rajuun elintasokilpailuun ja voi muodostua liiketoiminnan moottoriksi. Kateus voi toisaalta ajaa ihmisen asettamaan kaikenlaisia esteitä toisten menestymiselle. Se on yleisimpiä syitä ihmissuhteiden katkeamiseen.

Sisälle suunnattu kateus

Toisaalta meillä on myös taipumus kohdistaa kateus sisäänpäin itseämme vastaan varsinkin silloin, kun kohteena ovat parhaat ystävämmme. Kateus jauhaa meihin alemmuuden tunteita ja itsesääliä. Alamme märehtiä omaa onnetonta tilannettamme, kun vertaamme sitä paremmin pärjääviin. Kateus palaa sisimmässämme kuin tuli ja sisikuntaamme kohdistettu viha muuttuu helposti katkeruudeksi. Kierre saattaa syventyä ja aiheuttaa masennusta ja jopa epätoivoa. Epätoivoissaan ihminen voi sortua jopa itsemurhaan tai patoutunut katkeruus voi ilmetä rikollisina tekoina.

Kymmenes käsky kieltää himoitsemisen. Sen taustalla on usein kateus nimen omaan meitä lähellä oleviin ihmisiin tai asioihin. Niitä ovat lähimmäisen aviopuoliso, karja, autot, kilpailevan yrityksen työntekijät, toisten lahjat, omaisuus ja menestys. Miten suuri onkaan solmussa olevien ihmissuhteiden määrä juuri naapurustoissamme tai työpaikoillamme. Näissä kuvioissamme yritämme pitää etäisyyttä ihmisiin, jotta kateus ei pääsisi liikaa häiritsemään meitä. Toisaalta lähes kaikkien ratkaisujemme liikkeellepanevaksi voimaksi näyttää tulevan halu näyttää naapuristollemme ja ympäristöllemme, mitä ja ketä me olemme.

Usein osaamme pukea kateuden mitä kauneimpiin vaatteisiin kuten vaatimalla oikeudenmukaisuutta tai tasapuolisuutta. Useimmissa oikeutta vaativissa sodissakin on liikkeelle panevana kateuden synnyttämä viha.

Myönteinen kateus

Raamatussa sana kateus juontaa palamista ilmaisevaan sanaan. Kateus on väkevä voima, joka palaa ihmisessä ja tulee monenlaisen toiminnan käyttövoimaksi. Raamattu käyttää sanaa myös myönteisessä merkityksessä: Kateuteen asti Jumala halajaa ihmisen sielua omakseen. Mustasukkaisuus, kateuden eräs muoto, on rakkauten kääntöpuoli ja hyvä asia sikäli kuin se muodostu toista sitovaksi kahleeksi. Kateuden tuli ja innon tuli ovat alkuperältään samaa tulta.

Kateus ja kansanluonne

Suomalainen ja japanilainen kansanluonne muistuttavat toisiaan. Molemmissa kateus ja alemmuuden tunne ovat hallitsevia piirteitä. Hyvä esimerkki on tapa, miten vastataan tervehdyksiin. ”Miten menee?” Vastaus kuuluu esimerkiksi: ”Joten kuten.” ”Menee kuin polttaisi jäätä.” ”Jotenkin, kunhan ei valita.” ”Surkeasti.”

Vaikka todellisuudessa elämä sujuisi loistavasti, omaa menestystä ei voi kertoa, koska se herättäisi vain kateutta eikä kukaan voisi ottaa sitä vastaan.

Molempien kansojen kulttuuriin kuuluu myös se, ettei haluta hävitä, mutta toisaalta voittaminenkaan ei sovi kuvioihin. Japanissa pyritään kehumään toisia, jotta välttäisiin heidän kateudeltaan. Aitoa arvon ja tunnustuksen antoa on varsin vähän. Toisin molempiin kulttuureihin on hiipinyt amerikkalaista uhoamista, joka ei kuitenkaan vielä ole edennyt niin pitkälle, että voitaisiin tiettyjä kuvioita lukuun ottamatta kehua omaa vaimoiaan tai miestänsä.

Kateus Raamatussa

Synnin historia on myös kateuden historiaa Raamatussa.

- Ensimmäisen murhan syy oli veljesten välinen kateus. Kain surmasi Abelin kateellisenä siitä, että Aabelin usko oli Jumalalle otollista.
- Loot oli kateellinen Aabrahamille, joka nöyrästi antoi Lootin valita parhaan osan.
- Eesaun kateus veljeään Jaakobia kohtaan olisi päättynyt murhaan, ellei Jumala olisi puuttanut asioiden kulkuun.
- Saulin kateus Daavidia kohtaan sokaisi hänen silmänsä näkemästä asioita oikein ja silmittömään vihaan.
- Daavidin poikien kateellinen taistelu vallan perimyksestä syöksi kokosuvun syvään sekasortoon ja kapinoihin. Kaksi poikaa lopulta surmattiin.
- Opetuslasten kiistely siitä kuka on suurin, johtui osaksi kateudesta.
- Ylipappien ja fariseusten kateus oli välitön syy Jeesuksen surmaamiseen ristillä.
- Pietari ilmaisi Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen huolensa Johanneksesta. Kateuteen liittyy usein toisen hallitsemisen halua.
- Paavalin kilpailijat julistivat evankeliumia kateudesta Paavalia kohtaan.

Kateus tappaa ilon

Kateus tekee väistämättä ihmisen onnettomaksi, riistää häneltä ilon. Jäljelle jää usein vain kostonhimoa ja vahingoniloa. Kateus polttaa ja kuluttaa ihmistä ja lopulta tuhoaa hänet. Kateus on tuli, jota ei voi sammuttaa psykologisin keinoin. Kateellisen ihmisen arvostelukyky toimii, hän kykenee näkemään hyviä asioita, joita muilla ihmisillä on. Kateuden vastakohta on kyky olla Jumalalle kiitollinen siitä, mitä Hän on toiselle ihmiselle antanut ja kyky iloita toisen ihmisen menestyksestä. Vain kiitollinen ihminen voi vapautua kateudesta, mutta siihen tarvitaankin Jumalan Pyhän Hengen työ. Jos Herra on saanut synnyttää sinut uudesti ja on antanut sinulle Pyhän Hengen, niin kerro kohtaamillesi ihmisille, mitä hyvää heissä näet.

Kateus on tulta

Kateus on tuli, niin väkevä voima – meitä hallitseva synnin voima – että inhimilliset hyvät neuvot, itsensä kehittäminen eivätkä parhaatkaan ponnistuksemme siihen tehoa. Siihen ei tehoa buddhalainen kehoitus sammuttaa se. Se ei uskonnollisuudella sammu vaan ottaa vain uudet muodot.

Kateus on tuli, himo, joka ajaa meitä etsimään omaamme. Ainoa tapa sen voittamiseksi on korvata se Pyhän Hengen tulella. Hän muuttaa elämämme tapahtumaan Jumalan kunniaksi, palvelemaan toisten hyväksi ja hehkumaan evankeliumin sanaa ihmisten pelastumiseksi. Ihminen on Jumalan tahdosta luotu palamaan. Ennen Golgatan tapahtumia Jeesus lausui:

"Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle, ja kuinka tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt! Mutta minut on kasteella kastettava, ja kuinka ahtaalle joudunkaan, ennen kuin se on täytetty!" (Luuk. 12:49-50)

Jeesus lausui myös monia voi huutoja farisealaisuuden vallassa oleville ihmisille, sillä he yrittivät tukahduttaa sekä synnin palon että elämän palon ulkoisten hyvien tapojen noudattamisella. He onnistuivat ulkoisesti jossain määrin siinä, mutta he olivat ulkoa kauniita, mutta sisältä karvaita. Itse asiassa heitä hallitsi edelleen kateuden tuli.

Pyhän Hengen tuli sydämiimme

Päästäksemme vapaaksi kateudesta meidän on saatava sydämiimme Pyhän Hengen tuli. Pietari kertoo, miten ihmisen on mahdollista saada Pyhä Henki:

"Kääntykää (tehkää parannus), ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille tämä lupaus kuuluu ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka ovat kaukana, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." (Ap.t. 2:38-39)

Pyhä Henki on Jumalan suuri lahja. Hänestä osalliseksi pääsemiseksi meidän ei tarvitse tehdä mitään muuta kuin tunnustaa totuus omasta syntisyydestämme kääntyneenä Jumalaan päin ja uskossa kääntää katseemme Jeesuksen uhriin Golgatalla ja ottaa vastaan kasteessa syntiemme anteeksiantamus. Pyhä Henki annetaan sekä lapsille että aikuisille.

Pyhällä Hengellä täytyminen

Kun Pyhä Henki tulee asumaan sydämiimme, meihin jää myös syntinen luontomme, jota Raamattu nimittää lihaksi. Pyhä Henki haluaa kuolettaa syntistä luontoa meissä siis myös kateellisuuttamme. Siksi meidän tulee antaa Pyhän Hengen hallita sydäntämme. Se merkitsee toistuvaa täyttymistä Pyhällä Hengellä. Sitä kuvaa Paavali näin:

Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täytyykää Hengellä, puhuen toisillenne psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin. Laulakaa ja soittakaa sydämestänne Herralle kiittäen aina kaikesta Jumalaa ja Isää Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Ja olkaa toisillenne alamaisia Kristuksen pelossa. (Ef. 5:18-21)

Uudistuva Pyhällä Hengellä täytyminen tapahtuu toistuvassa ja yhä syvenevässä parannuksessa, jossa tuomme kaikki pimeyden kätköt valoon ja omaistamme Golgatan ristin uhrin tähden uudistuvan anteeksiantamuksen. Silloin sydämemme kääntyy Herraan päin ylistämään ja laulamaan Hänelle kiitosta. Pyhä Henki vie myös alamaisuuteen suhteessa toisiin ihmisiin.

Uskon kuuliaisuus

Pyhä Henki herättää meissä uskon kuuliaisuuden. Se sisältää tietoisuuden Pyhän Hengen mahdollisuuksista ja omasta asemastamme Jumalan lapsina. Se on tietois-ta jäsentensä antamista kuuliaisuuden palvelukseen:

Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin orjia, olette tulleet sydämes-tänne kuuliaisiksi sille opetuksen muodolle, jonka johtoon teidät on annettu, ja että synnistä vapautettuina teistä on tullut vanhurskauden palvelijoita. Puhun inhimillisel-lä tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Samoin kuin te ennen annoitte jäse-nenne saastaisuuden ja laittomuuden orjiksi laittomuuteen, antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen. (Room. 6:17-19)

Kuuliaisuus ilmenee esirukouksena niitten puolesta, joita kohtaan meillä on kateut-ta. Rukouksen tulee olla myös täsmällistä toisten tarpeiden viemistä Herralle:
Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian vuoksi, vaan pitäkää nöyrästi toista parempana kuin itseänne. Älkää katsoko vain omaa parastanne vaan myös toisten. (Fil. 2:3-4)

Uskon kuuliaisuus etsii Jumalan antamia lahjoja toisissa ihmisissä. Se puhuu myös muille heidän lahjoistaan ja kyvyistään sekä siitä, miten ne saavutettiin, koska usein ne edellyttivät paljon työtä ja vaivannäköä.

Psalmin kirjoittajan kateus

Psalmin 73 jakeen 1 mukaan Jumala on hyvä niille, joilla on puhdas sydän. Usko-van vaelluksessa se merkitsee toistuvaa sydämen puhdistusta Jeesuksen veressä:
Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän on valossa, meillä on yhteys keske-nämme ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, an-taa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. (1. Joh. 1:7,9)

Kuitenkin uskova psalmin kirjoittajakin kompastui. Hänen sydämeensä noussut ka-teus oli viedä hänet synnin tielle, harjoittamaan kateuden vaatimaa syntiä. Hänen kateutensa syy oli siinä, että jumalattomat ihmiset menestyivät hyvin. Uskovat näyt-tävät usein joutuvan kärsimään paljon, kun taas toiset menestyvät harjoittamalla vääryyttä. Psalmista kadehti jumalattomien menestystä, joka ilmeni taloudellisena vaurautena, yhteiskunnallisena asemana ja ystävyysuhteina. Näytti kuin jumalatto-milla ei olisi ollut mitään huolia. Moni sellainen tosiaan saattaa elää huolettomina kuolemaansa asti säikähtämättä edes sitä.

Kateus synnytti hänessä tunnon, että hänen kristillinen vaelluksensa oli aivan tur-haa. Hänellä oli myös kiusaus purkaa kateuttaan ja sen synnyttämää katkeruuttaan myös muille uskoville. Hän tajusi kuinka vaikeaa on taistella kateuden kanssa, kos-ka se sokeuttaa ihmisen ymmärryksen. Vain silloin, kun katselemme asioita Juma-lasta ja iankaikkisuudesta käsin, ymmärrämme ne oikein. Mutta siitä lopulta psalmin kirjoittajallekin avautui ratkaisu. Jos jäämme tuijottamaan pelkkää ajallisuutta, moni asia jää pimeyteen ja salaisuudeksi, mutta suuntautuminen Jumalaan avaa silmäm-me.

Hän alkoi tajuta, että Jumalan luona pysyminen, Jeesuksen kädestä kiinni pitämi-nen tuo vastauksen. Vapaudumme kateudesta, kun teemme Jumalan omaksi aar-teeksemme, ei kuitenkaan kielteisessä merkityksessä: ”Happamia sanoi kettu pihla-japuun marjoja, kun ei niihin ylettynyt.” Jumalasta tulee aarteemme, kaikkemme, kun opimme tuntemaan Hänet itsensä, Hänen suuruutensa, pyhyytensä, kirkkauten-sa, armonsa ja rakkautensa. Hänen ihmeellinen hyvyytensä näyttäytyy meille Jee-suksessa Kristuksessa, kun Hän antaa oman elämänsä meidän hyväksemme. Ei ole mitään suurempaa rakkautta kuin Hän.

Jumala on kaikkemme, vaikka ulkoisesti joutuisimme näännnyksiin. Siksi uskovan onni – hänen hyvä osansa – on olla Jumalaa lähellä ja kertoa Hänen teoistaan.

Katsuyuki Yoshimoton tie pimeydestä vapauteen

Turhuuksien turhuus, sano! Saarnaaja, turhuuksien turhuus, kaikki on turhuutta! Mitä hyötyä ihmiselle on kaikesta vaivannäöstään, jolla hän vaivaa itseään auringon alla? (Saarn. 1:2,3)

Kun silmäni osuivat näihin Saarnaajan kirjan sanoihin, silmistäni alkoi valua kyyneliä valtoimenaan. Sanat kertovat, miten olin elänyt maailmassa ja yrittänyt juoda elämän vettä tyhjyyden kaivosta. Merkkillisellä tavalla jouluna 2000 minut johdettiin Aon luterilaiseen kirkkoon. Nyt saan kiittää koko sydämestäni Herraa siitä, miten Jeesuksessa Kristuksessa sain syntini anteeksi ja osallisuuden ikuiseen elämään. Kerron runsaan vuoden ajalta kokemuk-siani, jotka johtivat minut pelastukseen.

Elin lukemattomien syntien sitomana tajuamatta sitä itsekään. Niitä olivat muun muassa piittaamattomuus, epätoivo, harhakuvitelmat, nihilismi, itsekkäiden halujen tyydyttäminen, itsehalveksunta, itsevanhurskaus, pelkuruus, ylpeys, kovasydämys, julmuus, ulkokultaisuus, itsekorotus, ärtyneisyys, katkeruus, laiskuus, halveksunta, petos, turhan kunnian pyyntö, itsekidutus jne. Sellainen olin.

Minulla on kaksi jo aikuiseksi varttunutta lasta. He merkitsivät minulle elämän sisällystä ja iloa. Yritin kasvattaa heitä parhaani mukaan hyvään ajatteluun ja elämään. Sitä mukaan kuin he kasvoivat, he siirtyivät vanhempien vaikutuksen ulkopuolelle. Lopulta päädyin vain hiltjaa seuraamaan heidän elämänsä suuntaa. Samalla muistin syvyyksistä alkoi nousta esiin kasvatustapoihini liittyvää katumusta ja surua. Sisimmästäni nousu rukouksen kaltainen huokaus, jossa jouduin jättämään heidän tulevaisuutena jonkin yliluonnollisen voiman haltuun. Samalla myös tyhjyyden tunne alkoi jäytää sisintäni. Koin joutuneeni umpikujaan. Alkoi tuntua siltä kuin joku olisi haastamassa minua.

Niissä tunnoissa viime vuoden huhtikuussa poikani, joka oli lukioikäisenä aiheuttanut jonkin verran huolta meille vanhemmille, ilmoitti yllättäen, että hän aikoo ottaa kasteen. Pian sen jälkeen hänet kastettiin emmekä me vanhemmat olleet paikalla sitä todistamassa. Kumma kyllä pian sen jälkeen minulle tapahtui yksi toisensa jälkeen asioita, jotka ajoivat minut arvioimaan siihenastista elämäni ja katumaan edesottamuksiani.

Ensiksi elokuussa tyttäreni ja meidän vanhempien ajatukset joutuivat ensi kertaa törmäyskurssille, joka aiheutti voimakkaan tunnemyrskyn. Olimme murheissamme, kun ajatuksemme eivät saavuttaneet tytärtämme ja aloimme epäillä kasvatustapojamme. Tilanne vei siihen, että joksikin aikaa me puolisoitkaamme emme kyenneet puhumaan toisillemme.

Huoli ja osaltaan vaihdevuosivaivat aiheuttivat sen, että syyskuussa vaimoni romahti ja vietiin ambulanssilla sairaalaan. Onneksi tilanne ei ollut vakava, vaan hän pääsi seuraavana päivänä kotiin. Kun kuitenkin epäiltiin ongelmia aivoissa, hänelle suoritettiin aivojen verisuonten tutkimus. Myöhemmin hän kertoi, että hän oli valmistautunut jo kuolemaan. Minuakin useampaan otteeseen huolestutti sama mahdollisuus. Sen jälkeenkin hänellä oli useita kohtauksia, joissa hänet vietiin Kasain kaupungissa sijaitsevasta työpaikalta Nishiwakin kaupunginsairaalaan. Joka kerta tutkimukset osoittivat kuitenkin, ettei ollut aihetta huoleen.

Noiden asioiden jatkuessa lokakuussa halusin hiukan kohottaa masentunutta mielialaamme ja ostin mielenjohteesta Mersun omatunto hiukan kolkuttaen, vaikka meillä ei olisi ollut siihen varaa. Kun auto tuli, pienen hetken koin vähäistä innostusta, mutta mihinkään emme sen suuren koon vuoksi kuitenkaan voineet helposti mennä ja niin se jäi lähes tarpeettomana seisomaan. Sellaisen hankkiminen, mitä tässä maailmassa pidetään hienona ja arvokkaana, synnytti minussa yhä syvemmän tunnon typeryydestä ja turhuudesta.

Meille läheinen vaimoni serkku oli rakentanut uuden talon samoihin aikoihin kuin mekin omamme. Marraskuussa sen toinen kerros paloi, kun heidän pieni lapsenlapsensa oli tullut kylään ja leikkinyt tulitikuilla. Onneksi kukaan ei tulipalossa loukkaantunut. Perheen syvä suru ei jättänyt meitäkään kylmiksi.

Joulukuussa vaimoni serkku ilmaisi iloinsa vaimoni voinnin paranemisesta. Pian uudenvuoden jälkeen hänen oma vaimonsa kävi varmuuden vuoksi tutkimuksissa, koska hän oli loppuvuodesta ollut hiukan huonovointinen. Hänen aivoistaan löytyi pöytätennispallon kokoinen kasvain. Hän joutui heti sairaalaan ja alle viikossa hänelle suoritettiin kaksi suurta leikkausta. Toinen kesti 34 ja toinen 10 tuntia. Jonkin aikaa hän häilyi elämän ja kuoleman välimaastossa, mutta toipui kuin ihmeen kautta. Noiden tapahtumien keskellä koin syvästi, miten minulla ei ollut mitään lohdutuksen sanaa kerrottavanani hänelle, hänen miehelleen ja lapsilleen, jotka olivat huolen ja masennuksen vallassa. Tuon kaiken keskellä koin voimakkaasti, miten tänään rauhaisa elämä voi huomenna yhdessä hetkessä vaihtua epätoivoksi ja kauhuksi.

Minun serkkuni puolestaan alkoi viime syksyn alussa kärsiä puhumisvaikeudesta. Hänet tutkittiin ja häneltäkin löytyi aivokasvain, joka oli jo niin levinnyt, ettei leikkausta voinut suorittaa. Hän joutui sairaalaan odottamaan vain kuolemaansa. Hän oli joutunut tyttärensä hylkäämäksi eikä tämä tullut edes katsomaan häntä sairaalaan. Lastenlapsiaanakaan hän ei ollut koskaan tavannut. Syvässä yksinäisyydessä hän kuoli pian uudenvuoden jälkeen. Osallistuin hautajaisiin, mutta enemmän kuin asianomaisen kuolema minua murehdutti surujuhla, joista puuttui täydellisesti rakkaus.

Maaliskuisena aamuna isäni, joka oli viime vuoden kesällä sairastunut vakavasti keuhkokuumeeseen mutta toipunut siitä, sai aivohalvauksen ja vietiin ambulanssilla sairaalaan. Perheen lämpimän hoidon tuella hän osoitti hiukan toipumisen merkkejä kirsikan kukkien aikana, mutta toukokuussa puiden tullessa lehtiin hän menehtyi. Perheessäni isäni oli parhaiten ymmärtänyt ja seurannut minun elämääni. Hänen poismenonsa pani minut mietiskelemään entistäkin syvemmin kuolemaa ja sen vastakohtana elämää. Maaliskuun 8. päivänä, jona isäni sai infarktin, alkoi minun ja vaimoni kasteopetus.

Poikani kasteesta lähtien ympärilläni tapahtui siis toistuvasti asioita, jotka paljastivat minun syntini ja johtivat minua tekemään parannuksen. Lokakuun 7. päivänä sain vaimoni kanssa päästä osalliseksi kasteen armosta molempien lasteni siunatessa sitä läsnäolollaan. Jeesuksen Kristuksen ristin kuoleman sovitustyön ja ylösnousemuksen tähden saimme syntimme anteeksi ja osallisuuden iankaikkiseen elämään. Saamme vaeltaa evankeliumin varassa. Tyttäremme on myös etsijä, joka saa lähitulevaisuudessa kasteen. Näin saamme koko perhe vaeltaa yhdessä Kristuksen kanssa, elää uskossa ja toivossa.

Lopuksi haluan ylistää Isän Jumalan nimeä siitä, että hän johdatti minut pelastukseen. (11.11.2001)

Entä sinä?

Taisteletko sinä tänään kateutesi kanssa, vai oletko jo oppinut kiittämään Jumalaa kaikesta siitä hyvästä, mitä Herra on muille antanut. Jos teet niin, sinulta ei tule koskaan puuttumaan kiitoksen ja ilon aiheita. Silloin sinulle on myös ilo palvella muita ja etuoikeus nähdä toisten menestyvän Jumalan tahtomalla tavalla.

Jos et vielä tunne Jeesusta, joka haluaa antaa sinulle Pyhän hengen muuttamaan sydämesi, niin taivu tunnustamaan totuus itsestäsi ja kateudestasi ja siitä, että et kykene itseäsi muuttamaan. Pyydä syntejäsi Jeesukselta anteeksi ja anna Hänen astua sydämeesi sen valtiaaksi. Silloin saat Pyhän Hengen muuttamaan sinut. Hänestä tulee silloin onnesi sisältö.